

villet skille mig fra Mindretallet paa den Maade, at jeg vilde opstille særskilte Vædringsforslag, men jeg har dog bestemt villet udtale de Grunde, hvorfor jeg ikke kan gaa med. Jeg maa, naar Tiden kommer, have fuld Frihed til at beskæmpe Principer, som jeg anser for uheldige i finantstiel Sænsende, uheldige for den aktive Hær og uheldige for Hærens Administration.

Overmøes: Naar jeg har optaget de Forslag, som det ærede Medlem her ved Siden af (Bajer) for lidt siden tog tilbage, saa er det ikke, fordi jeg agter at forsøve dem, men det er, fordi det forekommer mig, at det ærede Medlem paa en lidt besynderlig Maade har misforstaaet dem. Saaledes indvendte for Exempel det ærede Medlem med Hensyn til Forslaget under Nr. 7, at det var urigtigt, navnlig at gaa saa høit op, fordi disse Officerer jo dog snart vilde naae Aldersgrænsen og faae deres Afsted, og der var ingen Grund til at lade dem gaa nogle Aar før, fordi der ikke var noget Daab om, at de kunde danne sig en anden privat Virksomhed (Afskydelse af Bajer). Det ærede Medlem siger, at han har misforstaaet Vædringsforslaget; jeg vil blot bemærke, at der efter dette Forslag jo slet ingen Aldersgrænse eksisterer. Reguleringen af Avancementerne sker igjennem det Antal Forsremmelser, som ere foreslaaede i Vædringsforslaget under Nr. 3, og saa er Gjenstanden for Forslaget under Nr. 7 blot en Tilladelse for disse Officerer til at tage deres Afsted, naar de ønske den til den angivne Tid; men der er slet ikke Tale om virkelig Afstedigelse. Det Forslag, som her foreligger under Nr. 3, er jo ikke noget nyt Forslag i det Mindste i sit Princip; det var et Forslag, der allerede forelaa i 1872, og som dengang var undergivet en meget nøie Drøftelse i Hæruvalget. Jeg skal ikke negte, at dette Forslag i Begyndelsen tiltalte mig i overordentlig høi Grad, og det ærede Medlem for Fredericia (Gad) har jo for ganske nylig udviklet Fordelene derved; men jeg tror, at der ved Siden af disse Fordele — og det var ogsaa Noget, der efterhaanden gjorde sig mere og mere gjældende i Udvalget — er flere Mangler, som ville gjøre, at dette Forslag let vil komme til i Praxis at virke uheldigt. Sagen er nemlig den, at da der kun staar hvert Treaar, saa vil det meget let i Praxis føre til, at man skubber disse Avancementer mere og mere hen til det sidste Aar i Perioden, saa at man hvert 3die Aar maa foretage henholdsvis store Reduktioner. Jeg tror ikke, at dette Forhold er heldigt, thi der vil derved meget let komme Uro ind i alle Klasser og Forhold, en Uro, som altid viser sig før enhver Reduktion, og jeg tror, at Afstedigelsen paa denne Maade vil falde forholdsvis haardere paa de Fleste end Aldersgrænsen, som, naar Forholdene ere nogenlunde egale og normale, dog efterhaanden ville træffe det Rette, saaledes at Aldersgrænsen paa en

nogenlunde rigtig Maade regulerer Avancementet. Jeg forstaaer meget godt, hvorfor denne Tanke i 1872 blev fremhævet som heldig; det var naturligvis af den Grund, som desværre endnu bestaar, at efter ikke meget lang Tid vil der falde en Del af vore krigsvante Officerer for Aldersgrænsen. Desuden maa jeg bemærke een Ting, nemlig, at der jo den Gang ogsaa var foreslaaet en kommanderende General, og en Udeldelse af denne Post vilde sikkert dengang ogsaa have haft Indflydelse paa dette Spørgsmaal, jeg mener navnlig for den daværende Minister. Med Hensyn til det Forslag, hvorom Mindretallet og Flertallet vare enige, angaaende Officerer udenfor Nummer, da har det ærede Medlem for Standerks Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) udtalt en Formening, som jeg meget godt kan dele, den nemlig, at der ikke vilde være noget i Veien for, at en Officer, der kom ind i Krigsministeriet som Kapitain for Exempel, og blev sat udenfor Nummer, avancerede til Oberst udenfor Nummer; men der er en lille Ting derved at bemærke, og det er, at saafremt man ikke vælger den første Udvei, som det ærede Medlem bagefter nævnte, nemlig at gjøre saadanne Officerer til faste Medlemmer af Ministeriet, saa er der en nærliggende Mulighed for, at de kunde træde ud igjen i Hæren, og nu tillader jeg mig dog at tro, at det ærede Medlem vistnok vilde finde Betænkelighed ved, at en Kapitain, der var indtraadt i Ministeriet udenfor Nummer, pludselig en Dag viste sig som Regimentschef ude i Hæren, jeg tror ikke, at det vilde gjøre noget rigtig godt Indtryk. Jeg deler det ærede Medlems Mening, at man ikke bør lade Officerer vandre ind og ud i Administrationen; men her gjælder det, ligesom i alle andre Tilfælde, om at træffe den rette Midvei, og jeg tror, at det Forslag, der er stillet af det ærede Flertal i Forening med Mindretallet, altsaa af hele Udvalget, vil, om jeg saa maa sige, holde Tungen lige i Munden. Det vil netop være saaledes, at Officerer, der træde ind i Krigsministeriet, kunne bevares en tilstrækkelig Tid derinde, og det vil kun være ganske enkelte Undtagelser og i ganske ekstraordinære Tilfælde, hvor der kan formodes virkelig at optaa særdeles Ulemper ved saadanne Officerers Udtrædelse ved Avancement. Desværre gaar det ikke saa hurtigt med Avancementer, at det just skulde befrugtes, at et saadant Avancement fra Kapitain til Oberst udenfor Nummer, vel at mærke, naar det begrænses af de Forhold, der betinge Avancement i Hæren — og deri er jo det ærede Medlem enig med os — skulde indtræffe saa hyppig. Min ærede Nabo tilhøve synes at bebrejde Mindretallet, at det var for hidstigt til at tage sine Vædringsforslag tilbage. Det forekommer mig, at Mindretallet har ganske rolig afventet hele Udviklingen af Diskussionen om de foreliggende Vædringsforslag og først ved Diskussionens Slutning taget dem tilbage, vel at mærke enten fordi disse Vædringsforslag ville falde